

Stille hoeken van Denemarken

De motor maakt zo'n raar geluid zei Marjo. Gauw kijken en al snel zag ik de oorzaak: geen koelwater. Direct de motor uitgezet en de kap eraf. Alles was al behoorlijk heet en de damp sloeg eraf. Daar lagen we dan op de eerste vaardag, nog vier mijl naar Ebeltoft, geen wind en wat stroom, die ons naar de kust dreef. Na enige tijd herinnerde ik mij dat er nog ergens een rode noodvlag lag, een vereiste op het meer van G n ve. Na driftig zwaaien kregen we een sleepje naar Ebeltoft.

Dit keer wilden we het noordelijke deel van Denemarken bezoeken. Vanuit Egamarina, iets ten noorden van Arhus, waar we vlot in het water werden getakeld, zeilden we richting Ebeltoft. De voorspellingen op internet voor de komende tien dagen waren regen en dat werd een uurtje later bevestigd door een bui. Maar daarna trok het open. Bij Ebeltoft kregen we de

motorpech, maar na naar Ebeltoft gesleept te zijn, werd daar de motor gelukkig de volgende dag snel van een nieuwe impellor voorzien. We varen verder naar het noorden. Met ruime wind, halfwinder en waarschijnlijk een beetje stroom mee lopen we bijna 7 mijl, zodat we snel in Grenaa zijn. Dit is een grote haven een soort knooppunt waar iedereen langs gaat die naar noorden of naar het zuiden gaat. Van hier uit is Anholt ook goed te bereiken, maar omdat we denken dat het daar druk is gaan we noordwest richting Mariagerfjord. Ook nu ruime wind, halfwinder en wat stroom, maar we vergissen ons in de afstand, uiteindelijk bijna 40 mijl. We gaan er vanuit, dat we het haventje aan het begin van het fjord kunnen gebruiken, maar we moeten door varen

naar Hadsund, omdat het eerste haventje alleen voor loodsbootjes en kleine vissersbootje gebruikt wordt. Hierdoor komt er nog zeven mijl bij, door een kronkelige geul, waar de tonnen, doordat we tegen de zon in moeten kijken, slecht te zien zijn. Hadsund is de eerste van een aantal havens aan het Mariagerfjord, waar we gebruik kunnen maken van de keuken in

het clubhuis. Je kan de koelkast gebruiken, het fornuis, pannen, borden bestek, enz. Dit maakt het wel een stuk makkelijker dan in ons kleine bootje. En ondertussen blijft

het maar mooi weer zon en windkracht 2-4. Op de wereldomroep horen we hoe de temperatuur in Nederland al maar oploopt, met leeglopende rivieren, elektriciteitsproblemen en dergelijke, maar in Denemarken is het met 25 graden goed vol te houden.

We varen verder het Mariagerfjord in tot we uiteindelijk in Hobro aan het eind van het fjord uitkomen. De motor vertoont weer kuren, wil afslaan en alleen met flink gas blijft hij lopen. Lastig parkeren dus in de smalle boxen van de haven. sAvonds de kap van de motor en proberen te vinden wat het is. Sproeier eruit en schoon gemaakt, filtertje na gelopen, om beurten de kabel van de twee bougies (lelijke schok) tijdens het lopen, bougies schoon maken, maar vinden lukt niet.

Vervolgens starten op één cilinder door dan de ene en daarna de ander kabel er af te trekken. Nu is duidelijk, dat het de bovenste cilinder is. Na een nacht bezig zijn met het probleem komt het idee de bougies om te wisselen en dan de één-cilinder start te proberen. Gelukkig bleek één bougie slecht te zijn en met behulp van een Hobro clublid kan ik een stel nieuwe bougies kopen. Hierna heeft de motor het weer uitstekend gedaan.

De avond tevoren was de Tour de Mariager begonnen. Voor alle zeilclubs aan het fjord wordt jaarlijks voor de kinderen een driedaags evenement georganiseerd. In ruim dertig Optimisten zeilen ze van club naar club en hier in Hobro is er een wedstrijd, welke club met de meeste kinderen in één Optimist een rondje varen kan.

We volgen de dagen daarna deze groep, zodat we ze in het plaatsje Mariager weer tegen komen. Mariager is een zeer oud stadje met in plaats van de stokrozen, die je in elk Deens plaatsje vindt, hier gewone rozen. Er rijdt ook een oud stoomtreintje, dat bediend wordt door oudspoorwegmensen. 'sMorgens krijgen we een uurtje met regen te maken, maar daarna is de zon er weer. Verder weer

naar Hadsund, wat ondertussen bekend was.

De dag daarop de geul weer uit naar zee. Een wat merkwaardige ervaring is een Deen, die in een Vindo-32 zeiljacht voor ons uitvaart, maar niet echt opschiet. We lopen hem snel op, maar dat zint hem niet. Vlak voordat we voorbij zullen gaan loopt hij op naar de kant van de geul als het ware om ons te verhinderen boven hem te passeren, zodat we onderlangs moeten. Met onze ene meter diepgang lopen we ietsje buiten de geul hem toch voorbij. Dit keer gaan we naar Bonnerup, een afstand van zo'n 25 mijl. Ondanks wisselende en

draaiende wind komen we uiteindelijk in Bonnerup. Een oud vissersplaatje dat langzamerhand omschakelt naar toeristenplaats.

We fietsen een flink eind in de omgeving, maar Marjo krijgt een lekke band. Gelukkig aan het eind van de fietstocht, zodat de laatste twee kilometer lopend afgelegd moeten worden. In een zomerhuis in aanbouw aan de haven kan ik de band plakken.

Verder richting Grenaa, maar ook deze tocht wisselende en draaiende wind, waar door afwisselend zeilen en motoren.

Na Grenaa in één keer naar het zuiden, vlakbij Ebeltoft in Oers een vakantie dorp met de enige sluis in Denemarken. Om voldoende water rond de vakantiehuizen te krijgen voor boten heeft men het waterpeil kunstmatig 1½ meter boven zeepeil opgehoogd, zodat je door een sluis moet. Het vakantiedorp straalt een rust uit en s avonds is het er doodstil.

We willen nu verder naar Samsø en in het bijzonder Langør. Dit is een kleine haven in het noorden van het eiland met daarnaast een grote ankerkom. We hebben wat moeite om de aanloop ton te vinden, maar daarna gaat het vlot en we vinden in de verste hoek van de volle haven nog een plaatsje waar we net in passen. Dit is een van de populairste havens en hij loopt de rest van avond nog flink vol. Met de fietsen verkennen we een paar dagen het eiland. Het is een prachtige natuur met her en der kleine dorpjes. Ook liggen we veel aan het strand, dat je bijna voor je zelf hebt.

Na drie dagen varen we verder naar Tunø. Wat we niet in de gaten hebben is, dat het zaterdag is. Van zaterdag op zondag vaart heel Arhüs en omgeving naar Tunø en we komen in een mudvolle haven, waar we nog net een plaatsje vinden, achteraf tussen dronken Denen. De hele avond en vroege nacht horen we lawaai van deze Denen, maar even zo leuk zitten ze de volgende ochtend om half acht al weer aan het bier en de Aquavit! We maken dan ook dat we zo snel mogelijk weggkomen.

In lichte wind varen we richting de vaste wal, waar we na enige moeite Norsminde vinden. Er staat een forse stroom in de haven en we hebben moeite om de boot goed vast te leggen. Achter de haven ligt een bekken wat met eb en vloed leeg en vol loopt via de smalle vaargeul. Het haventje is niet veel bijzonders en daarom varen we noord

naar het Kalovig een inham ten noorden van Arhüs. De wind trekt aan en we liggen spoedig bij Nappendam. Ook hier is de ingang om een ondiepte niet makkelijk te vinden en ook in deze haven is niet veel te doen. Net als alle vorige havens kunnen we hier gebruik maken van de keuken in het clubhuis. Boodschappen doen we op een leenfiets in een plaatsje vijf kilometer verder. De volgende dag varen we een nog kleinere inham in; het Knebelvig. Hier

is men nog een jachthaven aan het aanleggen. We fietsen wat in de buurt naar kleine stille dorpjes. In een kerk oefent iemand op het orgel en we blijven een uurtje luisteren. De vakantie loopt ten einde. We varen terug naar Arhüs en net die nacht begint het voor het eerst te regenen en hard te waaien. We lopen door Arhüs, wat de tweede stad van Denemarken is met veel oude gebouwen. De dag daarop worden we met windkracht 7 teruggewaaid naar ons uitgangspunt. We laden de boot op de trailer en rijden terug naar Wijchen.

Kaart: Nautische Veröffentlichung serie 4
Havengids: de Deense Sejlere's Havnelods nr.1 gratis verkrijgbaar op het havenkantoor. Slechts bij oversteken heeft men een kompas nodig, meestal kan men echter op het zicht varen.
Haven: Egämarina tel (0045-86225551) kraan 200 Dkr/hijs auto en trailer kunnen, voorzien van goede sloten, goed en veilig op het grote terrein gratis geplaatst worden. Afstand 760 km vanaf Nijmegen.

